

BIULETYN

CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

1972

Warszawa, dnia 1 lutego 1972 r.

Nr 3

SPIS TREŚCI

Dział B

Poz. 32	— uchwała Nr 280 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1971 r. w sprawie zasad przydziału mieszkań	42
„ 33	— uchwała Nr 281 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1971 r. w sprawie zasad realizacji i finansowania uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego	44
„ 34	— rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1971 r. zmieniające rozporządzenia o zastosowaniu przepisów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych do pracowników terenowych urzędów nie podporządkowanych radom narodowym	49

DZIAŁ B

32.

UCHWAŁA Nr 280 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 grudnia 1971 r.

w sprawie zasad przydziału mieszkań.*(Monitor Polski z dnia 30 grudnia 1971 r. Nr 60, poz. 397)*

W celu określenia zasad przydziału mieszkań zmierzających do poprawy warunków mieszkaniowych ludności, zabezpieczenia mieszkań dla podstawowej kadry zakładów pracy, zwłaszcza zakładów budowanych i rozbudowywanych lub zwiększających zmianowość, oraz stabilizacji ich załóg — Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego uchwala, co następuje:

Rozdział 1**Mieszkania pozostające w dyspozycji zakładów pracy.**

§ 1. 1. Mieszkania wybudowane w ramach zakładowego budownictwa mieszkaniowego oraz budownictwa spółdzielczego i rad narodowych dla zakładów pracy pozostają w dyspozycji tych zakładów. Mieszkania te przeznaczone są przede wszystkim dla podstawowej kadry budowanych, rozbudowywanych, o dużej zmianowości lub zwiększających zmianowość zakładów pracy, w tym dla pracowników pogotowia produkcyjnego i technicznego.

2. Mieszkania z budownictwa spółdzielczego i rad narodowych dla zakładów pracy oraz mieszkania wybudowane własnymi siłami zakładów pracy lub przy znacznym ich udziale mogą być przeznaczone również na poprawę trudnych warunków mieszkaniowych załóg.

3. Mieszkania ze spółdzielczego budownictwa dla zakładów pracy mogą być przydzielane pracownikom będącym członkami spółdzielni mieszkaniowych (lokatorskich) i oczekującym na przydział mieszkań w terminie późniejszym ze spółdzielczego budownictwa powszechnego. Zakład pracy uprawniony jest do zgłoszenia innego pracownika zamiast osoby, która otrzymała mieszkanie ze spółdzielczego budownictwa dla zakładu pracy.

4. Przy przydziale mieszkań, o których mowa w ust. 1 i 2, należy uwzględniać potrzeby młodych małżeństw nie posiadających mieszkań własnych.

5. Kategorie potrzeb mieszkaniowych oraz kolejność i tryb ich zaspokajania ustala właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) na podstawie wytycznych Ministra Gospodarki Komunalnej, wydanych w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

§ 2. Przydział mieszkań realizowanych jako spółdzielcze budownictwo na rzecz osób uprawnionych do pomocy Państwa, udzielanej dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych żołnierzy, funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej i Służby

Więziennej, dokonywany jest na zasadach i w trybie określonych przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej, po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego.

§ 3. 1. Przy przydziale mieszkań służbowych stosuje się przepisy dotyczące wysokości dochodów (§ 10).

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do przydziałów mieszkań dokonywanych na rzecz pracowników:

1) należących do pogotowia produkcyjnego i technicznego,

2) których charakter pracy wymaga zajmowania mieszkania w danym budynku lub zespole budynków (tzw. mieszkania funkcyjne),

3) otrzymujących mieszkania w budynkach uzyskanych w ramach zakładowego budownictwa własnego realizowanego systemem gospodarczym.

3. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) ustala w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych wykazy stanowisk zaliczonych do pogotowia produkcyjnego i technicznego.

4. Minister Gospodarki Komunalnej określi na wniosek zainteresowanego ministra stanowiska, których zajmowanie wymaga zamieszkania w określonym budynku lub zespole budynków.

§ 4. 1. Mieszkania pozostające w dyspozycji zakładów pracy przydzielane są na rzecz pracowników tych zakładów w związku ze stosunkiem pracy.

2. O przydziale mieszkań dla pracowników wymienionych w § 3 ust. 2 pkt 1 i 2 decyduje kierownik zakładu pracy. W pozostałych wypadkach o przydziale mieszkań decyduje kierownik zakładu pracy w porozumieniu z radą zakładową.

3. W razie rozwiązania stosunku pracy mieszkania z budownictwa państwowego dla zakładów pracy podlegają zwolnieniu w trybie przepisów o opróżnianiu mieszkań służbowych.

4. W razie rozwiązania stosunku pracy przez pracownika — członka spółdzielni budownictwa mieszkaniowego w drodze wypowiedzenia lub porzucenia pracy oraz w razie rozwiązania tego stosunku przez zakład pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika nie spłaconą pomoc udzieloną z zakładowego funduszu mieszkaniowego w formie pożyczki na wkład mieszkaniowy staje się natychmiast wymagalna, jeżeli pracownik miał otrzymać lub otrzymał mieszkanie z budownictwa spółdzielczego dla zakładów pracy.

5. Zasady i tryb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 4, określają odrębne przepisy.

Rozdział 2

**Mieszkania spółdzielcze
z budownictwa powszechnego.**

§ 5. 1. Mieszkania spółdzielcze z budownictwa powszechnego przeznaczone są na poprawę warunków mieszkaniowych i zapewnienie mieszkań osobom oczekującym na przydział mieszkań z tego budownictwa.

2. Przydział mieszkań z budownictwa spółdzielczego powszechnego powinien następować przy uwzględnieniu potrzeb produkcyjnych zakładów pracy i ich struktury zatrudnienia, przy przestrzeganiu zasady, iż co najmniej 50% mieszkań z tego budownictwa w skali województwa powinni otrzymać robotnicy.

3. Przydział mieszkań w spółdzielniach budowlano-mieszkaniowych powinien być dokonywany według kolejności zapisu przy uwzględnieniu dotychczasowych warunków zamieszkania, z tym że osoby, które zgromadziły zaliczkę na wkład budowlany w wyższej od wymaganej wysokości, powinny otrzymać mieszkanie w pierwszej kolejności.

§ 6. 1. Spółdzielnie mieszkaniowe prowadzące działalność inwestycyjną mają obowiązek tworzenia do dyspozycji prezydium rad narodowych rezerwy mieszkań przeznaczonych dla osób niezbędnych w danej miejscowości ze względu na rodzaj wykonywanej pracy lub kwalifikacje zawodowe.

2. Rezerwa, o której mowa w ust. 1, wynosi 2% ogólnej liczby mieszkań przewidzianych do oddania w danej miejscowości w każdym roku w ramach budownictwa powszechnego. Na wniosek prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) Centralny Związek Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej może w szczególnie uzasadnionych wypadkach zwiększyć rezerwę do 5%.

§ 7. 1. Poza rezerwą, o której mowa w § 6, spółdzielnie mieszkaniowe obowiązane są zapewnić mieszkania dla osób wykwaterowywanych w danym roku z budynków grożących zawaleniem bądź podlegających rozbiórce dla celów inwestycyjnych rad narodowych i spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego, jeżeli osoby te kwalifikują się do przydziału mieszkań spółdzielczych ze względu na wysokość uzyskiwanych dochodów bądź wyraziły chęć przystąpienia do spółdzielni w celu otrzymania spółdzielczego mieszkania.

2. Zapewnienie mieszkań na cele wymienione w ust. 1 następuje przez zarządy spółdzielni w liczbach określanych corocznie przez prezydium właściwych wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) po zasięgnięciu opinii właściwych oddziałów Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego.

§ 8. Kategorie potrzeb mieszkaniowych, kolejność ich zaspokajania z budownictwa spółdzielczego powszechnego oraz zasady i tryb rejestrowania kandydatów, przyjmowania członków i przydziału lokali mieszkalnych w spółdzielniach budownictwa mieszkaniowego określi Centralny Związek Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i Ministrem Gospodarki Komunalnej.

Rozdział 3

**Mieszkania pozostające w dyspozycji
rad narodowych.**

§ 9. Mieszkania pozostające w dyspozycji rad narodowych przeznaczone są dla osób o niższych dochodach, a zamieszkujących w lokalach położonych w budynkach przeznaczonych do rozbiórki lub w trudnych warunkach mieszkaniowych.

§ 10. 1. Osoby, których dochód łącznie z dochodem wszystkich wspólnie zamieszkałych członków rodziny wynosi ponad 800 zł miesięcznie netto w przeliczeniu na jedną osobę, nie mogą otrzymać przydziału mieszkania pozostającego w dyspozycji rady narodowej; potrzeby mieszkaniowe tych osób mogą być zaspokajane w budownictwie spółdzielczym. W szczególnych wypadkach można przydzielać mieszkania osobom, których dochód łącznie z dochodem wszystkich wspólnie zamieszkałych członków rodziny jest wyższy niż 800 zł, ale nie przekracza 1.000 zł miesięcznie netto w przeliczeniu na jedną osobę.

2. Osoby podlegające przekwaterowaniu, które nie przystąpią do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego pomimo uzyskiwania dochodu wyższego niż określony w ust. 1, mogą otrzymać mieszkanie pozostające w dyspozycji rad narodowych w zasadzie tylko ze starego budownictwa, nadające się do zajęcia ze względu na stan techniczny.

§ 11. 1. Osobom podlegającym przekwaterowaniu na podstawie ostatecznych decyzji administracyjnych z własnych domów, wywłaszczanych za odszkodowaniem bądź nabywanych w trybie przepisów o wywłaszczeniu nieruchomości, należy zapewnić w pierwszej kolejności możliwość uzyskania mieszkania z budownictwa spółdzielczego lub odstąpienia działki pod budowę domu jednorodzinnego i przyznania w miarę potrzeby kredytu bankowego. Osoby, które nie przystąpią do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego lub nie podejmą budowy domu jednorodzinnego, mogą być przekwaterowywane w zasadzie tylko do pomieszczeń zastępczych.

2. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie jedynie do osób, które otrzymają odszkodowanie (cenę wykupu) co najmniej w wysokości wkładu obowiązującego w spółdzielni mieszkaniowej.

3. Osobom przekwaterowywanym w wykonaniu prawomocnych orzeczeń sądowych należy przydzielać pomieszczenia zastępcze.

§ 12. Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych określi kategorie potrzeb mieszkaniowych i kolejność ich zaspokajania oraz tryb postępowania przy przydziale lokali mieszkalnych pozostających w dyspozycji rad narodowych, a także określi kategorie osób, do których nie mają zastosowania przepisy § 10.

Rozdział 4

Przepisy ogólne i końcowe.

§ 13. 1. Przydział lokali mieszkalnych następuje na rzecz osób objętych listami przydziału mieszkań ustalonymi — w zależności od tego, w czyjej dyspozycji lokale te pozostają — przez zakłady pracy, spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego lub prezydium rad narodowych.

2. Listy przydziału mieszkań podawane są do publicznej wiadomości, a listy ustalone przez zakłady pracy i spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego są ponadto przekazywane do wiadomości prezydiom właściwych rad narodowych miast, osiedli lub gromad.

3. Kierownicy zakładów pracy i zarządy spółdzielni budownictwa mieszkaniowego, posiadając samodzielność przy przydziale lokali mieszkalnych, są równocześnie odpowiedzialni za prawidłową realizację ustalonych zasad przydziału mieszkań.

§ 14. 1. Prezydium rad narodowych i właściwe komisje tych rad uprawnione są do kontroli i analizy gospodarki lokalami na ich terenie z uwzględnieniem gospodarki lokalami prowadzonej przez spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego i zakłady pracy.

2. Na podstawie przeprowadzonych kontroli przedstawiane są co najmniej raz w roku sprawozdania radzie narodowej.

§ 15. 1. Wielkość przysługującej powierzchni przydzielanych lokali mieszkalnych powinna być określana na podstawie normatywu projektowania mieszkań, a w lokalach nie odpowiadających obowiązującym standardom budowlanym według norm 7—10 m² powierzchni mieszkalnej na każdą z osób uprawnionych.

2. Centralny Związek Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego określi w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej wypadki, w których powierzchnia przydzielanego mieszkania spółdzielczego może być większa od przysługującej na podstawie ust. 1.

§ 16. Młodzież zatrudniona w zakładach pracy realizujących budownictwo zakładowe lub zorganizowana w brygadach Związku Młodzieży Socjalistycznej bądź w innych organizacjach społecznych, uzyskująca środki na wkład z tytułu własnej pracy przy realizacji budownictwa mieszkaniowego, ma pierwszeństwo — przy równych kryteriach stanowiących podstawę ustalenia kolejności — w uzyskaniu mieszkania. Osobom pracującym w brygadach młodzieżowych biorących udział w budowie budynków sposobem gospodarczym będą przydzielane mieszkania w tych budynkach poza kolejnością.

§ 17. 1. W celu umożliwienia prawidłowego wykorzystania powierzchni mieszkalnej, poprawy dotychczasowych warunków mieszkaniowych, w tym szczególnie rodzin wielodzietnych, przybliżenia miejsca zamieszkania do miejsca pracy itp. należy w szerszym niż dotychczas stopniu umożliwiać dokonywanie zamiany mieszkań.

2. Rozszerzenie zakresu zamiany mieszkań powinno następować w szczególności przez:

1) uproszczenie trybu zamiany mieszkań pomiędzy stronami,

2) wykorzystanie możliwości dostarczenia lokalu zamiennego przez jego dysponenta,

3) dopuszczenie zamiany mieszkań pomiędzy stronami zajmującymi lokale będące w dyspozycji rad narodowych, zakładów pracy i spółdzielni budownictwa mieszkaniowego,

4) popieranie zamian pomiędzy osobami zajmującymi lokale nadmiernie zagęszczone a osobami zajmującymi lokale, w których występuje nadwyżka powierzchni mieszkalnej.

3. Uzyskanie w wyniku zamiany mieszkania o większej od dotychczas zajmowanej powierzchni użytkowej pozostającego w dyspozycji rady narodowej uzależnione jest od wpłaty odpowiedniej kwoty na rzecz miejskiego (powiatowego) funduszu mieszkaniowego.

4. Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i Centralnym Związkiem Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego określi tryb i warunki zamiany lokali mieszkalnych.

§ 18. 1. Część wybudowanych ponad zadania planowe mieszkań z budownictwa spółdzielczego i rad narodowych przeznaczona jest dla pracowników przedsiębiorstw budowlanych, które przyczyniły się do ich zbudowania.

2. Ministrowie Gospodarki Komunalnej oraz Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego określą zasady przydziału mieszkań, o których mowa w ust. 1.

3. Liczby mieszkań przeznaczanych w poszczególnych miejscowościach dla pracowników przedsiębiorstw budowlanych ustalają prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) na zasadach, o których mowa w ust. 2.

§ 19. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej, zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych), Zarządowi Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego oraz prezydiom rad narodowych.

§ 20. Przydziały mieszkań na rok 1971 dokonane przed wejściem w życie uchwały zachowują moc.

§ 21. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

33.

UCHWAŁA Nr 281 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 grudnia 1971 r.

w sprawie zasad realizacji i finansowania uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego.

(Monitor Polski z dnia 30 grudnia 1971 r. Nr 60, poz. 398)

W celu zapewnienia prawidłowego rozwoju budownictwa mieszkaniowego dla zakładów pracy oraz budownictwa mieszkaniowego rad narodowych i spółdzielczego Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Uspołecznione budownictwo mieszkaniowe dla ludności nierolniczej jest realizowane jako:

1) budownictwo mieszkaniowe zakładów pracy w formie:

a) zakładowego budownictwa mieszkaniowego (budownictwo własne zakładów pracy),

b) budownictwa mieszkaniowego rad narodowych dla zakładów pracy,

c) spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego dla zakładów pracy,

2) budownictwo mieszkaniowe rad narodowych (kwaterunkowe),

3) spółdzielcze budownictwo mieszkaniowe powstające.

2. W celu zapewnienia warunków do uzyskania przydziału mieszkań przez pracowników dużych zakładów pracy, realizujących ważne zadania gospodarcze, przy lokalizacji spółdzielczego budownictwa powszechnego należy uwzględniać większe ośrodki przemysłowe.

§ 2. Rozdzielniki mieszkań dla zakładów pracy z budownictwa mieszkaniowego rad narodowych i ze spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego są ustalane na podstawie wielkości dyrektywnych, określanych w układzie wojewódzko-resortowym w pięcioletnich planach rozwoju gospodarczego i społecznego kraju.

Rozdział 2

Zakładowe budownictwo mieszkaniowe (własne zakładów pracy)

i budownictwo mieszkaniowe rad narodowych.

§ 3. 1. Budownictwo mieszkaniowe rad narodowych, w tym również budownictwo mieszkaniowe rad narodowych dla zakładów pracy oraz zakładowe budownictwo mieszkaniowe, jest finansowane na zasadach określonych w przepisach ustalających zasady finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych.

2. Zakładowe budownictwo mieszkaniowe jest realizowane w ramach planów inwestycyjnych zakładów pracy w formie zakładowych domów mieszkalnych.

§ 4. 1. Zakłady pracy, które uzyskały z budownictwa rad narodowych mieszkania dla swoich pracowników, zwracają na rachunek miejskiego (powiatowego) funduszu mieszkaniowego prezydium właściwej rady narodowej równowartość globalnych kosztów budowy tych mieszkań.

2. Przekazanie równowartości globalnych kosztów budowy mieszkań na rachunek miejskiego (powiatowego) funduszu mieszkaniowego prezydium właściwej rady narodowej następuje:

1) przez zakłady pracy tworzące zakładowe fundusze mieszkaniowe i dysponujące środkami na rachunkach tych funduszy lub innych funduszy przeznaczonych statutowo na budownictwo mieszkaniowe — ze środków tych funduszy,

2) przez nowo budowane zakłady przemysłowe oraz zakłady pracy nie tworzące zakładowych funduszy mieszkaniowych lub nie dysponujące środkami na rachunkach tych funduszy — ze środków przewidzianych w przepisach określających zasady finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych na realizację inwestycji branżowych lub budownictwo jednostek budżetowych.

3. Przekazanie równowartości globalnych kosztów budowy mieszkań na rachunek miejskiego (powiatowego)

funduszu mieszkaniowego prezydium właściwej rady narodowej następuje z chwilą rozliczenia kosztów ich budowy.

§ 5. 1. Osoby otrzymujące przydział mieszkań z budownictwa rad narodowych oraz mieszkań w zakładowych domach mieszkalnych uiszczają kaucję i opłaty za urządzenia kąpielowe na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

2. Od obowiązku wniesienia kaucji zwolnione są osoby, których praca ze względu na jej charakter wymaga zajmowania mieszkania w określonym budynku (mieszkania funkcyjne).

3. Jeżeli w zakładowych domach mieszkalnych zainstalowano dodatkowe elementy wyposażenia mieszkań, przekraczające zakres określony w obowiązujących w budownictwie uspołecznionym wytycznych wyposażenia i wykończenia mieszkań i budynków mieszkalnych, warunkiem uzyskania mieszkania jest pokrycie przez pracownika kosztów zainstalowania tych elementów. Należność z tego tytułu może być rozłożona na raty miesięczne płatne w okresie do 3 lat.

Rozdział 3

Spółdzielcze budownictwo mieszkaniowe.

§ 6. 1. Na sfinansowanie inwestycji spółdzielczego wielorodzinnego budownictwa mieszkaniowego, łącznie z podstawowymi urządzeniami towarzyszącymi, bank przyznaje spółdzielniom kredyt bankowy — do wysokości pełnej wartości kosztorysowej zadania inwestycyjnego.

2. Wysokość kredytu bankowego, przyznanego spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego na budowę domów jednorodzinnych (lokali w małych domach mieszkalnych), nie może przekroczyć 60%, a w razie budowy na terenie wsi oraz na terenie osiedli i miast liczących do 2.000 mieszkańców dla zatrudnionych w tych miejscowościach nauczycieli oraz osób zaliczanych do fachowego personelu służby zdrowia i służby rolnej — 80% normatywnych kosztów budowy domu (lokalu) o powierzchni użytkowej do 110 m².

3. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej i Centralną Radą Związków Zawodowych oraz po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego zróżnicuje oprocentowanie kredytu bankowego udzielanego na budowę domów jednorodzinnych (lokali w małych domach mieszkalnych), zwiększając przy większym kredycie wysokość jego oprocentowania.

§ 7. 1. Warunkiem przyznania kredytu bankowego na spółdzielcze budownictwo mieszkaniowe jest między innymi:

1) włączenie inwestycji do spisu zadań inwestycyjnych spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego, zatwierdzonego przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) lub upoważnioną przez nie jednostkę,

2) posiadanie — w zakresie ustalonym obowiązującymi przepisami — zatwierdzonej dokumentacji, opracowanej zgodnie z obowiązującymi w uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym normatywami projektowania oraz wytycznymi wyposażenia i wykończenia mieszkań i budynków mieszkalnych.

2. Warunkiem przyznania kredytu bankowego na spółdzielcze budownictwo jednorodzinne — niezależnie od wymagań, o których mowa w ust. 1 — jest zgromadzenie wymaganych wkładów własnych w wysokości określonej w § 8 ust. 3.

§ 8. 1. W spółdzielczym budownictwie wielorodzinnym wysokość wymaganych wkładów własnych członków spółdzielni, liczona w stosunku do członkowskiego kosztu budowy mieszkania, wynosi:

1) w odniesieniu do mieszkań lokatorskich budowanych:

a) w gromadach, osiedlach i miastach do 20 tysięcy mieszkańców oraz w strefie peryferyjnej miast liczących powyżej 20 tysięcy mieszkańców — 16%,
b) w strefie śródmiejskiej miast liczących powyżej 20 tysięcy mieszkańców — 18%,
c) w strefie centralnej miast liczących powyżej 100 tysięcy mieszkańców — 20%,

2) w odniesieniu do mieszkań własnościowych — co najmniej 30%.

2. Do członkowskiego kosztu budowy mieszkań, stanowiącego podstawę ustalania wkładów własnych określonych w ust. 1, nie zalicza się dodatkowych kosztów stanu zerowego budynków realizowanych na terenach szkód górniczych oraz na terenach wymagających specjalnego posadowienia.

3. W spółdzielczym budownictwie jednorodzinym wymagany wkład własny, warunkujący przyznanie kredytu bankowego, wynosi co najmniej 20% globalnych kosztów budowy domów jednorodzinnych (lokali w małych domach mieszkalnych).

§ 9. Ministrowie Gospodarki Komunalnej oraz Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych ustala, po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego, zasady i tryb stosowania ponadnormatywnego wyposażenia i wykończenia mieszkań spółdzielczych, dokonywanego poza nakładami inwestycyjnymi i finansowanego z dodatkowych środków własnych członków spółdzielni.

§ 10. 1. Kredyt bankowy przyznany spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego na realizację budownictwa wielorodzinnego jest spłacany:

1) w części odpowiadającej wymaganym wkładom własnym — jednorazowo po zakończeniu budowy obiektu,

2) w części pozostałej:

a) w odniesieniu do mieszkań lokatorskich — w okresie 60 lat po jednorazowym umorzeniu $\frac{1}{3}$ zadłużenia,

b) w odniesieniu do mieszkań własnościowych — w okresie 30 lat.

2. W odniesieniu do spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego dla zakładów pracy tworzących zakładowe fundusze mieszkaniowe i dysponujących środkami na rachunkach tych funduszów lub innych funduszów przeznaczonych statutowo na budownictwo mieszkaniowe — kwota kredytu bankowego, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podlega jednorazowej refundacji ze środków tych funduszów.

3. Kredyt bankowy udzielony na budowę spółdzielczych mieszkań własnościowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b), może podlegać częściowemu umorzeniu. Wysokość umorzenia wynosi przy spłacie zadłużenia w okresie:

1) przed zasiedleniem mieszkania — 40% zadłużenia,

2) do 5 lat — 30% zadłużenia,

3) do 10 lat — 20% zadłużenia.

4. Kredyt bankowy, wykorzystany na budowę podstawowych urządzeń socjalno-usługowych przez:

1) spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego, z wyjątkiem spółdzielczych zrzeszeń budowy domów jednorodzinnych, podlega spłacie w ciągu 60 lat,

2) spółdzielcze zrzeszenia budowy domów jednorodzinnych, podlega jednorazowej spłacie ze środków przyszytych użytkowników tych urządzeń.

5. Kredyt bankowy udzielony na budowę świetlic oraz lokali dla społecznych punktów opieki nad dzieckiem podlega jednorazowemu umorzeniu w wysokości $\frac{1}{3}$ zadłużenia.

6. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej określi inne wypadki oraz szczegółowe warunki stosowania umorzeń i ulg w spłacie kredytu bankowego, udzielanego spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego.

7. Kredyt bankowy wykorzystany przez spółdzielnię na budowę mieszkań przeznaczonych na eksport wewnętrzny jest spłacany jednorazowo ze środków Banku Polska Kasa Opieki.

§ 11. Kredyt bankowy udzielany spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego na budowę domów jednorodzinnych (lokali w małych domach mieszkalnych) podlega spłacie w okresie do 30 lat, a w razie budowy na terenie wsi oraz na terenie osiedli i miast liczących do 2.000 mieszkańców dla nauczycieli zatrudnionych w tych miejscowościach — w okresie 45 lat.

§ 12. Termin rozpoczęcia spłaty kredytu bankowego wykorzystanego na budowę mieszkań lub domów jednorodzinnych (lokali w małych domach mieszkalnych) na terenie wsi oraz na terenie osiedli i miast liczących do 2.000 mieszkańców dla nauczycieli zatrudnionych w tych miejscowościach podlega odroczeniu na okres spłaty kredytu uzyskanego na uzupełnienie wkładów własnych.

§ 13. Spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego może być w uzasadnionych wypadkach przyznawany kredyt bankowy na remont kapitalny domów mieszkalnych jako uzupełnienie środków zgromadzonych na funduszu inwestycyjno-remontowym spółdzielni. Okres spłaty kredytu wynosi do 10 lat.

§ 14. 1. Osoby ubiegające się o spółdzielcze mieszkania lokatorskie mogą korzystać z pomocy kredytowej na uzupełnienie wymaganych wkładów własnych. Z pomocy tej mogą również korzystać nauczyciele zatrudnieni i budujący na terenie wsi oraz na terenie osiedli i miast liczących do 2.000 mieszkańców domy jednorodzinne (lokale w małych domach mieszkalnych) w ramach spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego.

2. Kredyt bankowy na uzupełnienie wkładów własnych może być udzielany pracownikom uspołecznionych zakładów pracy, instytucji, organizacji społecznych i zawodowych, które nie tworzą zakładowych funduszów mieszkaniowych lub nie posiadają środków na rachunkach tych funduszów. Kredyt ten może być również udzielany rencistom, członkom związków twórczych, a jeśli chodzi o osoby przekwaterowywane z budynków przeznaczonych do rozbioru — również rzemieślnikom i pracownikom nie uspołecznionych zakładów pracy.

3. Okres spłaty kredytu na uzupełnienie wkładów własnych nie może przekraczać 5 lat. W uzasadnio-

nych wypadkach kredyt ten może być częściowo lub całkowicie umarzony.

4. Szczegółowe warunki i tryb udzielania, spłaty i umarzenia kredytu bankowego, o którym mowa w ust. 1, określi Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej i Centralną Radą Związków Zawodowych.

§ 15. W szczególnie uzasadnionych wypadkach zainteresowany minister w porozumieniu z Ministrem Finansów może wyrazić zgodę na częściowe lub całkowite pokrycie wkładów własnych do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego za pracowników werbowanych przez zakłady pracy danego resortu z innych miejscowości ze środków tych zakładów.

§ 16. 1. Zobowiązania z tytułu kredytów zaciągniętych na budowę mieszkań oraz z tytułu zakupu domów od Państwa, pozostałe do spłacenia po dniu 31 grudnia 1970 r., spółdzielnie mieszkaniowe spłacają w wysokości wynoszącej w okresie rocznym 1/60 pierwotnej kwoty zadłużenia.

2. Przy terminowej spłacie zadłużenia spółdzielnie korzystają z umorzeń na dotychczasowych zasadach.

§ 17. Zaleca się Centralnemu Związkowi Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego:

1) zapewnienie pełnej i terminowej realizacji przez spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego rozdzielników mieszkań dla zakładów pracy, ustalonych jako wielkości dyrektywne,

2) współdziałanie z właściwymi organami prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w zakresie zapewnienia lokalizacji spółdzielczego budownictwa powszechnego w większych ośrodkach przemysłowych w celu umożliwienia przydziału mieszkań z tego budownictwa pracownikom dużych zakładów pracy, realizujących ważne zadania gospodarcze.

3) rozszerzenie w latach 1972—1975 zakresu spółdzielczego wielorodzinnego, budownictwa własnościowego w stosunku do poziomu wykonania w planie pięcioletnim na lata 1966—1970,

4) stworzenie warunków do uzyskania przez członków w ramach jednej spółdzielni mieszkań lokatorskich i własnościowych oraz umożliwienie członkom zajmującym mieszkania lokatorskie uzyskiwania uprawnień własnościowych do tych mieszkań,

5) ustalenie zasad wykorzystania środków uzyskanych w wyniku przedłużenia okresu spłaty kredytu, o którym mowa w § 16 ust. 1, na pokrycie kosztów utrzymania budynków i zwiększenia odpisów na fundusze remontowe,

6) dostosowanie wewnętrznych przepisów do zasad ustalonych niniejszą uchwałą.

Rozdział 4

Kompleksowa realizacja uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego.

§ 18. 1. W uspołecznionym osiedlowym budownictwie mieszkaniowym dla ludności nierolniczej planowane są, finansowane i realizowane z nakładów i środków inwestorów uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego, przeznaczonych na budownictwo mieszkaniowe, następujące podstawowe urządzenia towarzyszące:

1) urządzenia socjalno-usługowe:

a) podstawowe przychodnie zdrowia,

b) apteki,

c) sklepy z artykułami pierwszej potrzeby,

d) wbudowane kioski P.P. „Ruch”,

e) zakłady gastronomiczne,

f) lokale dla zakładów usługowych,

g) lokale dla administracji budynków mieszkalnych,

h) pomieszczenia dla zakładów konserwacyjno-remontowych,

2) uzbrojenie i urządzenie terenu:

a) osiedlowa sieć wodociągowa i kanalizacyjna związana bezpośrednio z doprowadzeniem wody i odprowadzeniem ścieków z budynków, z wyjątkiem ciągów przelotowych.

b) osiedlowe ulice, z wyjątkiem ulic o charakterze przelotowym, dojazdy wewnętrzne, ciągi pieszo-jezdne, ścieżki rowerowe, chodniki itp.,

c) ukształtowanie i zagospodarowanie terenu, np. zieleni, urządzenia do zabaw dziecięcych, drobne formy architektoniczne, otwarte miejsca postojowe dla samochodów, jeżeli są projektowane na tych terenach,

d) osiedlowe kotłownie centralnego ogrzewania łącznie z siecią ciepłowniczą lub sieć ciepłownicza doprowadzająca ciepło do budynków od magistralnej sieci ciepłowniczej,

e) sieć gazowa rozdzielcza, związana bezpośrednio z dostawą gazu do budynków, z wyjątkiem ciągów przelotowych,

f) sieć elektryczna niskiego napięcia oraz pomieszczenia stacji transformatorowych,

g) kanalizacja telefonicznej sieci rozdzielczej (rurowanie dla sieci rozdzielczej), prowadzona od szafki rozdzielczej zlokalizowanej na terenie osiedla do poszczególnych budynków.

2. W spółdzielczym osiedlowym budownictwie mieszkaniowym mogą być ponadto planowane, finansowane i budowane z nakładów i środków przeznaczonych na budownictwo mieszkaniowe lokale dla społecznych punktów opieki nad dzieckiem, świetlice i pracownie dla plastyków.

§ 19. 1. Podstawowe urządzenia towarzyszące wymienione w § 18 ust. 1 pkt 1 są planowane, finansowane i budowane w granicach następujących wskaźników zaspokojenia potrzeb mieszkańców:

1) podstawowe przychodnie zdrowia: 88—106 m² powierzchni ogólnej na 1000 mieszkańców,

2) sklepy z artykułami pierwszej potrzeby, zakłady gastronomiczne oraz kioski P.P. „Ruch”: 170—220 m² na 1000 mieszkańców,

3) lokale dla zakładów usługowych: 100—150 m² powierzchni użytkowej na 1000 mieszkańców.

2. Apteki, lokale dla administracji budynków mieszkalnych, pomieszczenia dla zakładów konserwacyjno-remontowych oraz urządzenia wymienione w § 18 ust. 2 są planowane, finansowane i budowane w granicach wskaźników zaspokojenia potrzeb mieszkańców, ustalonych w normatywach i wytycznych projektowania tych urządzeń.

§ 20. 1. Za zgodą właściwych wojewódzkich organów do spraw koordynacji terenowej inwestycji mogą być planowane, finansowane i budowane sklepy z artykułami pierwszej potrzeby i zakłady gastronomiczne oraz lokale dla zakładów usługowych

w rozmiarach odpowiadających połączonym wskaźnikom zaspokojenia potrzeb mieszkańców, ustalonym dla wymienionych urządzeń w § 19.

2. W uzasadnionych wypadkach, w celu tworzenia większych osiedlowych ośrodków socjalno-usługowych, należy łączyć program podstawowych urządzeń towarzyszących, o których mowa w § 19 ust. 1, z programem urządzeń ogólnomiejskich.

3. W wypadkach uzasadnionych lokalnymi potrzebami i względami obsługi mieszkańców właściwe wojewódzkie organy do spraw koordynacji terenowej inwestycji mogą zobowiązać inwestorów budownictwa mieszkaniowego do budowy podstawowych urządzeń towarzyszących wymienionych w § 18 ust. 1 pkt 1 poza granicami osiedla mieszkaniowego w zakresie nie przekraczającym wielkości ustalonych w § 19.

§ 21. W uspołecznionym rozproszonym budownictwie mieszkaniowym następujące urządzenia towarzyszące są planowane, finansowane i budowane z nakładów i środków inwestorów uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego:

- 1) urządzenia socjalno-usługowe wbudowane:
  - a) sklepy,
  - b) zakłady gastronomiczne,
  - c) lokale dla zakładów usługowych,
  - d) apteki,
  - e) kioski P.P. „Ruch”,
- 2) lokalne kotłownie centralnego ogrzewania,
- 3) uzbrojenie i urządzenie terenu:
  - a) podłączenie budynków do sieci wodociągowo-kanalizacyjnej, gazowej i ciepłowniczej,
  - b) chodniki, dojazdy, dojścia i urządzenie terenu w granicach projektu zagospodarowania działki,
  - c) linie niskiego napięcia,
  - d) pomieszczenia wbudowane dla stacji transformatorowych,
  - e) podłączenia (rurowanie) budynku z kanalizacją (rurowaniem) sieci telefonicznej ogólnej w granicach działki budowlanej.

§ 22. 1. Do obowiązków inwestorów uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego należy wyposażenie pomieszczeń urządzeń towarzyszących w instalacje i urządzenia, które swoim charakterem nie odbiegają zasadniczo od wyposażenia budynku mieszkalnego, jak na przykład w instalację wodociągową, kanalizacyjną, elektryczną, oświetleniową i siłową z doprowadzeniem przewodów do wypustów ściennych lub gniazd wtykowych, w instalację gazową, ogrzewczą itp.

2. Elementy wewnętrznego wyposażenia urządzeń towarzyszących wbudowane lub wolno stojące wraz z robotami instalacyjnymi i montażowymi związanymi z tym wyposażeniem, należące do specyfiki lokalu, jak na przykład ustawienie agregatów i urządzeń chłodniczych, instalacje komór chłodniczych, dźwigi towarowe, trzony kuchenne, kotły, baseny, reklamy itp., są finansowane z nakładów i środków inwestorów-użytkowników tych urządzeń.

3. Instalowanie liczników elektrycznych, gazomierzy i wodomierzy oraz wyposażenie stacji transformatorowych i redukcjo-pomiarowych odbywa się z nakładów i środków właściwych przedsiębiorstw prowadzących eksploatację danego rodzaju urządzenia.

§ 23. 1. W razie budowy w uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym urządzeń nie wymienionych w § 18 i § 21 urządzenia te są finansowane z nakładów i środków inwestorów-użytkowników tych urządzeń.

2. W razie budowy w uspołecznionym osiedlowym budownictwie mieszkaniowym podstawowych urządzeń towarzyszących w zakresie przekraczającym wskaźniki zaspokojenia potrzeb mieszkańców określone w § 19, urządzenia te w części odpowiadającej wskaźnikom są finansowane z nakładów i środków inwestorów budownictwa mieszkaniowego, przeznaczonych na budownictwo mieszkaniowe, w pozostałej części — z nakładów i środków inwestorów-użytkowników tych urządzeń.

3. W razie powstania rozbieżności pomiędzy inwestorami w zakresie finansowania urządzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, decyzje w tym przedmiocie podejmuje właściwe wojewódzkie organy do spraw koordynacji terenowej inwestycji.

§ 24. 1. W osiedlach mieszkaniowych budowanych przez kilku inwestorów (wspólne osiedla) budowa wolno stojących urządzeń socjalno-usługowych oraz uzbrojenia i urządzenia terenu określonych w § 18 ust. 1 odbywa się na zasadach obowiązujących przy realizacji inwestycji wspólnych, a w szczególności:

- 1) wolno stojące podstawowe urządzenia socjalno-usługowe są budowane z udziałów wnoszonych przez poszczególnych inwestorów budownictwa mieszkaniowego proporcjonalnie do wielkości powierzchni użytkowej budowanych przez nich mieszkań,
- 2) urządzenia nie wymienione w § 18 ust. 1 pkt 1 lub urządzenia przekraczające wielkości określone w § 19 są budowane z udziałów wnoszonych przez inwestorów-użytkowników tych urządzeń zgodnie z zasadami ustalonymi w § 23,
- 3) uzbrojenie i urządzenie terenu dokonywane jest z udziałów wnoszonych przez wszystkich inwestorów uczestniczących w budowie osiedla, proporcjonalnie do powierzchni użytkowej przeznaczonych dla nich obiektów.

2. Koszt podstawowych urządzeń socjalno-usługowych, wbudowanych w budynki mieszkalne, obciąża w całości inwestorów tych budynków.

3. W uzasadnionych ekonomicznie wypadkach inwestorzy budownictwa mieszkaniowego mogą partycypować w kosztach budowy:

- 1) ciepłowni miejskich lub kotłowni zakładowych, jako scentralizowanych źródeł ciepła, wraz z magistralną siecią ciepłowniczą,
- 2) sieci ciepłowniczej prowadzącej z elektrociepłowni zawodowych, budowanych w formie inwestycji wspólnych.

Wysokość udziału inwestorów budownictwa mieszkaniowego w kosztach budowy wymienionych urządzeń ciepłowniczych nie może przekraczać 1,3 mln złotych w przeliczeniu na 1 Gcal/h. W szczególnie uzasadnionych wypadkach wysokość tego udziału może być podwyższona za zgodą Ministra Gospodarki Komunalnej.

4. Inwestorzy budownictwa mieszkaniowego nie partycypują w kosztach budowy elektrociepłowni zawodowych, realizowanych w ramach planu inwestycyjnego Ministerstwa Górnictwa i Energetyki.

Rozdział 5

Przepisy końcowe.

§ 25. Przeznaczenie oraz zasady realizacji budownictwa mieszkaniowego podejmowanego w ramach planu inwestycyjnego i funduszu mieszkaniowego Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Sprawiedliwości regulują odrębne przepisy.

§ 26. Przepisy niniejszej uchwały nie dotyczą budownictwa mieszkaniowego państwowych gospodarstw rolnych oraz państwowych przedsiębiorstw rolnych i innych zakładów resortu rolnictwa realizowanego na terenie gromad.

§ 27. Tracą moc:

1) uchwała nr 122 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski z 1965 r. Nr 27, poz. 133, z 1966 r. Nr 60, poz. 290 oraz z 1967 r. Nr 13, poz. 66),

2) uchwała nr 127 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zasad realizacji budownictwa mieszkaniowego przez państwowe zakłady pracy i prezydium rad narodowych (Monitor Polski z 1965 r. Nr 27, poz. 138 oraz z 1969 r. Nr 36, poz. 273),

3) uchwała nr 128 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zasad planowania, finansowania i realizacji urządzeń towarzyszących w uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym typu miejskiego (Monitor Polski Nr 27, poz. 139),

4) uchwała nr 9 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 6 stycznia 1968 r. w sprawie zapewnienia prawidłowej realizacji sieci handlowej i usługowej w osiedlowym uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym typu miejskiego,

5) przepisy § 5 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 12 marca 1968 r. w sprawie niektórych uprawnień nauczycieli wstępujących do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego albo budujących domy jednorodzinne lub lokale w małych domach mieszkalnych na terenie wszystkich wsi oraz na terenie osiedli i miast nie liczących więcej niż 2.000 mieszkańców (Monitor Polski Nr 14, poz. 88) — w zakresie dotyczącym pomocy na uzupełnienie wymaganych wkładów własnych udzielanej nauczycielom przystępującym do budowy mieszkań (domów jednorodzinnych) w ramach budownictwa spółdzielczego.

§ 28. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Gospodarki Komunalnej, Ministrowi Finansów, Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, innym zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych), prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz Zarządowi Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego.

§ 29. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

34.

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 8 grudnia 1971 r.

zmieniające rozporządzenia o zastosowaniu przepisów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych do pracowników terenowych urzędów nie podporządkowanych radom narodowym.

(Dziennik Ustaw z dnia 17 grudnia 1971 r. Nr 35, poz. 309)

Na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych (Dz. U. z 1966 r. Nr 30, poz. 180 i z 1971 r. Nr 10, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. W tabeli stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników terenowych organów statystyki państwowej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych do pracowników Głównego Urzędu Statystycznego zatrudnionych w terenowych organach statystyki państwowej (Dz. U. Nr 36, poz. 217), wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabelach A, B, C i D skreśla się stanowisko „praktykant” oraz przewidziane dla niego wymagane kwalifikacje i stawki płac i zamiast niego wprowadza się następujące stanowisko:

Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od — do zł
	wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
„Stażysta	wyższe średnie	— —	1500—2000 1100—1400

2) w kolumnie 4:

a) w tabeli A pod lp. 7 i 10, w tabeli B pod lp. 5 i 8, w tabeli C pod lp. 4 i 5 oraz w tabeli D pod lp. 3 i 4 liczbę „1” zastępuje się wyrazami „odbycie wstępnego stażu pracy”,

b) w tabeli A pod lp. 9, w tabeli B pod lp. 7 oraz w tabeli D pod lp. 3 liczbę „2” zastępuje się wyrazami „odbycie wstępnego stażu pracy”.

§ 2. W tabeli stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników wojewódzkich i miejskich urzędów kontroli prasy, publikacji i widowisk, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady

Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych do pracowników terenowych urzędów kontroli prasy, publikacji i widowisk (Dz. U. Nr 36, poz. 218), wprowadza się następujące zmiany:

1) skreśla się stanowisko „praktykant” oraz przewidziane dla niego wymagane kwalifikacje i stawki płac i zamiast niego wprowadza się następujące stanowisko:

Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od — do zł
	wykształcenia	stażu pracy	
„Stażysta	wyższe średnie	—	1500—2000 1100—1400”

2) w kolumnie 4:

a) w części „Wojewódzki urząd kontroli prasy, publikacji i widowisk” pod lp. 5, a w części „Miejski urząd kontroli prasy, publikacji i widowisk” pod lp. 2 liczbę „1” zastępuje się wyrazami „odbycie wstępnego stażu pracy”,

b) w części „Stanowiska wspólne dla wojewódzkich i miejskich urzędów kontroli prasy, publikacji i widowisk” pod lp. 2 liczbę „2” zastępuje się wyrazami „odbycie wstępnego stażu pracy”.

§ 3. W tabeli stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników wojewódzkich inspektoratów i inspektoratów w miastach wyłączonych z województw Państwowej Inspekcji Handlowej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych do pracowników wojewódzkich inspektoratów i inspektoratów w miastach wyłączonych z województw Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. Nr 36, poz. 220), wprowadza się następujące zmiany:

1) skreśla się stanowisko „praktykant” oraz przewidziane dla niego wymagane kwalifikacje i stawki płac i zamiast niego wprowadza się następujące stanowisko:

Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od — do zł
	wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
„Stażysta	wyższe średnie	—	1500—2000 1100—1400”

2) w kolumnie 4 pod lp. 5 i 8 liczbę „1” oraz pod lp. 7 liczbę „2” zastępuje się wyrazami „odbycie wstępnego stażu pracy”.

§ 4. W tabeli stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników inspektoratów żeglugi śródlądowej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie

ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych do pracowników inspektoratów żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 36, poz. 221), wprowadza się następujące zmiany:

1) pod lp. 9 dodaje się lp. 10 w brzmieniu:

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od — do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
„10	Stażysta	wyższe średnie	—	1500—2000 1100—1400”

2) w kolumnie 4 pod lp. 6 i 9 liczbę „1” oraz pod lp. 8 liczbę „2” zastępuje się wyrazami „odbycie wstępnego stażu pracy”.

§ 5. W tabeli stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników inspektoratów kontrolno-rewizyjnych przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), stanowiącej załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych do pracowników inspektoratów kontrolno-rewizyjnych przy prezydach rad narodowych (Dz. U. Nr 36, poz. 222), wprowadza się następujące zmiany:

1) po lp. 9 dodaje się lp. 10 w brzmieniu:

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od — do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
„10	Stażysta	wyższe średnie	—	1500—2000 1100—1400”

2) w kolumnie 4 pod lp. 5 i 7 liczbę „2” zastępuje się wyrazami „odbycie wstępnego stażu pracy”.

§ 6. W tabeli stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych do pracowników oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 36, poz. 223), wprowadza się następujące zmiany:

1) skreśla się stanowisko „praktykant” oraz przewidziane dla niego wymagane kwalifikacje i stawki płac i zamiast niego wprowadza się następujące stanowisko:

Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od — do zł
	wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
„Stażysta	wyższe średnie	—	1500—2000 1100—1400”

2) w kolumnie 4 pod lp. 6 i 10 liczbę „1” oraz pod lp. 9 liczbę „2” zastępuje się wyrazami „odbycie wstępnego stażu pracy”.

§ 7. W tabeli stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników delegatur Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych do pracowników delegatur Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 36, poz. 224), wprowadza się następujące zmiany:

1) po lp. 9 dodaje się lp. 10 w brzmieniu:

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od — do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
„10	Stażysta	wyższe średnie	— —	1500—2000 1100—1400”

2) w kolumnie 4 pod lp. 5 liczbę „1”, a pod lp. 7 liczbę „2” zastępuje się wyrazami „odbycie wstępnego stażu pracy”.

§ 8. W tabeli stanowisk, kwalifikacji i uposażenia zasadniczego dla pracowników administracyjnych Centralnego Ośrodka Pedagogicznego Szkolnictwa Artystycznego, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1967 r. w sprawie zastosowania przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych do pracowników administracyjnych Centralnego Ośrodka Pedagogicznego Szkolnictwa Artystycznego (Dz. U. Nr 5, poz. 19), wprowadza się następujące zmiany:

1) pod lp. 6 dodaje się nową lp. 7 w brzmieniu:

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od — do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
„7	Stażysta	wyższe średnie	— —	1500—2000 1100—1400”

2) dotychczasowe lp. 7, 8, 9 i 10 otrzymują numerację 8, 9, 10 i 11,

3) w kolumnie 4 pod lp. 2 liczbę „1”, a pod lp. 4 liczbę „2” zastępuje się wyrazami „odbycie wstępnego stażu pracy”.

§ 9. W tabeli stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników umysłowych biur wystaw artystycznych, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1968 r. o za-

stosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych do pracowników biur wystaw artystycznych (Dz. U. Nr 30, poz. 199), wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli II „Wspólna tabela stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników umysłowych” skreśla się stanowisko „praktykant” oraz przewidziane dla niego wymagane kwalifikacje i stawki płac i zamiast niego wprowadza się następujące stanowisko:

Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od — do zł
	wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
„Stażysta	wyższe średnie	— —	1500—2000 1100—1400”

2) w kolumnie 7 tabeli I pod lp. 6 i w kolumnie 4 tabeli II pod lp. 3 liczbę „1” oraz w tabeli II pod lp. 2 liczbę „2” zastępuje się wyrazami „odbycie wstępnego stażu pracy”.

§ 10. W tabeli stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników wojewódzkich delegatur Państwowej Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1970 r. o zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych do pracowników wojewódzkich delegatur Państwowej Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz. U. Nr 30, poz. 253), wprowadza się następujące zmiany:

1) po lp. 10 dodaje się lp. 11 w brzmieniu:

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od — do zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
„11	Stażysta	wyższe średnie	— —	1500—2000 1100—1400”

2) w kolumnie 4 pod lp. 5, 6 i 9 liczbę „1”, a pod lp. 8 liczbę „2” zastępuje się wyrazami „odbycie wstępnego stażu pracy”.

§ 11. Wykonanie rozporządzenia porucza się zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

KSIĄŻKI INSTYTUTU WYDAWNICZEGO CRZZ

informują, radzą, pomagają

- Marian Błażejczyk: Prawo samorządu robotniczego, WZw 71, wyd. 2 poprawione i uzupełnione, s. 367, zł 35.—
- Ludwik Krąkowski: Sądy społeczne w zakładzie pracy. Ustawa, wytyczne, regulamin z komentarzem, WZw 70, wyd. 2, s. 116, zł 12.—
- Ludwik Krąkowski: Vademecum prawa pracy, WZw 70, wyd. 2 zaktualizowane, s. 187, zł 15.—
- Michał Kulczycki, Jerzy Zduńczyk: Nowe prawo karne w ochronie obywatela, WZw, 71, s. 174, zł 12.—
- Kazimierz Mańkowski, Orest Pęgierski: Komisje rewizyjne zakładowych organizacji związkowych, WZw 70, s. 143, zł 10.—
- Albin Mirończuk: Ustawodawstwo pracy. Poradnik dla rad zakładowych, WZw 70, wyd. 2 zaktualizowane, s. 492, zł 45.—
- Albin Mirończuk: Uprawnienia pracownika w razie wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, WZw 71, wyd. 2 poprawione i uzupełnione, s. 125, zł 8.—
- Julian Nadolski: Vademecum działu osobowego, WZw 70, s. 283, zł 30.—
- Marek Piątkowski: Emerytury i renty pracownicze, WZw 71, wyd. 3 poprawione i uzupełnione, s. 267, zł 10.—
- Marek Piątkowski: Uprawnienia socjalne pracowników i ich rodzin, WZw 69, s. 273, zł 18.—
- Tadeusz Radziński: Uprawnienia urlopowe pracowników, WZw 70, wyd. 2 poprawione, s. 202, zł 10.—
- Zbigniew Salwa: Uprawnienia pracujących kobiet, WZw 70, s. 95, zł 7.—
- Jerzy Sierpiński: Domy wczasowe. Organizacja, technologia, ekonomika usług, WZw, 71, s. 140, zł 15.—
- Stanisław Trandziuk: Podstawy prawne działalności kulturalno-oświatowej, WZw 71, wyd. 2 uzupełnione, s. 203, zł 25.—
- Stanisław Trandziuk: Kształcenie pracujących. Podstawy prawne, WZw 71, s. 341, zł 30.—

Publikacje Instytutu Wydawniczego CRZZ nabyć można w księgarniach „Domu Książki” na terenie całego kraju.

WARUNKI PRENUMERATY

Cena prenumeraty: kwartalnie — zł 10.—, półrocznie — zł 20.—, rocznie — zł 40.—

Institucje państwowe, społeczne, zakłady pracy, szkoły itp. mogą zamawiać prenumeratę wyłącznie w miejscowych Oddziałach i Delegaturach „Ruch”, w terminie do 25 listopada na rok następny.

Prenumeratory indywidualni mogą opłacać prenumeratę w urzędach pocztowych i u listonoszy, lub dokonywać wpłat na konto PKO Nr 1-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Towarowa 28 (w terminie do 10 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty).

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę, która jest o 40% droższa od prenumeraty krajowej, przyjmuje Biuro Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23, konto PKO Nr 1-6-100024.

Sprzedaż egzemplarzy numerów zdezaktualizowanych, na uprzednie pisemne zamówienia, prowadzi Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Towarowa 28.